

Газета для інформаційної підтримки і освітлення діяльності читачів книг В. М. Мере, об'єднаних ідеєю про родові помістя

Дорогі читачі!

Раді повідомити Вас, що тепер газета виходить на російській і українській мовах.

Чекаємо Ваших відгуків і пропозицій за змістом газети. Присилайте цікавий практичний матеріал по створенню і облаштуванню родових помість.

З повагою, колектив редакції.

Поздоровляємо всіх закоханих з наступаючим Днем святого Валентина, що святкується 14 лютого.

А як, по-вашому, проходив день Любви у наших прапрадідів і коли?

Читайте в номері:

Перший шлюбний зліт стор. 2

**Рубрика знайомств. Хлопець-сорочка
шукає свою дівчину-всесвіт
стор. 5**

**Повертати живому його первинні
властивості
стор. 7**

**Будемо знайомі. Інтерв'ю з
В. Линевичем
стор. 8**

**Створюємо родові поселення.
Група СпівТворців
«ЕКОМИСЛ»
стор. 9**

**Порядок отримання землі
особистого селянського
господарства для облаштування
родового помістя на основі
чинного законодавства України
стор. 11**

Кіровська конференція стор. 6

Перший шлюбний зліт

Багато хто розуміє, що для того, щоб створити щасливу сім'ю, дуже важливо, щоб чоловік і дружина були однодумцями.

Як знайти з круга однодумців рідну душею людину, з якою буде легко і цікаво в будь-яку хвилину життя?

Сьогодні однодумців в одній точці географії не так вже і багато. А навіть якщо і багато, адже не завжди можеш в своєму місті знайти ту людину, з якою захочеш зв'язати все своє життя, побудувати будинок, виростити прекрасних дітей, створити разом Простір Любові в помісті. Величезної актуальності набувають шлюбні зльоти — з'їзди однодумців, бажаних знайти свою половинку.

26-27 листопада 2005 року в Мінську разом з конференцією творців родових помість відбувся перший шлюбний зліт за книгами В. Мегре під назвою «Зустріч рідних сердець». Приїхало більше 350 учасників. Без сумніву, ця подія торкнулася душі багатьох людей.

З ранку першого дня пройшла конференція, з 18 вечора і до глибокої ночі тривала «Зустріч рідних сердець». По залу пустили аркуш, щоб ті учасники, які приїхали саме на шлюбний зліт і хочуть увечері прийняти участь в іграх і обрядах, записали своє прізвище і ім'я. Записалася понад сто чоловік! Також немало людей поки що не набралися рішучості відкрито заявити про свої наміри.

Сотні кілометрів не є серйозною перешкодою для тих, хто твердо вирішив знайти свого Творця або Богиню. Вони знаходять час, сили, енергію і приїжджають на шлюбні зльоти - більшість присутніх склали люди з багатьох куточків Білорусії і різних країн СНД та Європи.

Театр-студія "Родник" відкрив захід гарним хороводом у ведруському одязі, в якому брали участь чотири пари.

Ведучі:

— Вечір назвали «Зустріч рідних сердець», але кожен тут своє визначення може дати сам. З останньої книги ми дізналися, що дуже важливо для кожної людини в цьому житті — знайти свою рідну половинку. Моя половинка — це близька мені по духу людина, що вабить до себе, у тому числі і зовнішністю, здатна надихати на любов.

Одного разу Володимир запитав у свого сина: «Володя, ти, коли виростеш, яку справу або заняття для себе вважатимеш головним?».

«Мама Анастасія говорила мені», — отвечал Володя, — «самым первым важным, когда вырасту... мне необходимо сделать счастливой одну девочку-вселенную. Каждая девочка, живущая на земле, — это подобие Вселенной. Я

сначала этого не понимал. Потом читал, читал книгу и понял. Каждая девочка похожа на Вселенную. В каждой девочке есть все энергии вселенские. Девочки-вселенные должны быть счастливыми. И я одну из них должен обязательно сделать счастливой».

Потім на сцену запросили людей, які приїхали сюди з метою знайти рідну людину, щоб вони поділилися своїми думками. У списку тих, хто шукає половинку було більше сотні чоловік, а смільчаків, що вийшли і розповіли про себе - виявилось набагато менше. На сцену вийшли ті, хто приїхав з твердим наміром знайти свою половинку. Люди різного віку, різних характерів, поглядів.

Хтось розповідав про своє життя, хтось про те, як він бачить сумісне майбутнє, хтось ділився своїми мріями. Люди розповідали про сокровенне, прагнули бути самими собою, щоб бачили реальну людину, а не удаваний образ.

Коли на сцені було більше двадцяти учасників, перешли до сумісних ігор. Спочатку грали в «Струмочок». Людина із закритими очима проходить через ряд пар, піднявши високо руку і вибираючи приємну за відчуттями людину. Гра виявилася досить цікавою, легко знайомилися з людьми, і коли розігралися в «Струмочок», то для тих, хто шукає свою половинку вже не вистачило довжини залу.

Далі почалися колективні частушки: дівчата стають в ряд з одного боку, хлопці — з іншого, за короткий час потрібно було придумати звернення у віршованій формі. В ході цього конкурсу обидві сторони демонстрували не тільки уміння дати гідну відповідь, а і показували свої здібності в різних сферах життя. Дівчата демонстрували, які вони красуні. Хлопці розповідали, що вони можуть робити в помісті.

Потім був конкурс на грацію. Дівчатам з яблуком на голові потрібно було гарно танцювати, так, щоб при цьому яблуко не впало. Протанцювати під повільну, а потім під енергійну музику чотири переможниці змогли з грацією, легко і природньо.

Далі йшов ряд ігор, в яких хлопці показували свою силу, витривалість, а дівчата демонстрували свою поставу, гнучкість, грацію.

Потім обряд, в якому хлопці розповідали, що вони готові зробити ради своєї коханої, дівчата говорили, як надихатимуть коханих і допомагатимуть в створенні прекрасного.

Далі кожен виходив і показував те, що він може добре робити. Хто читав вірші, хто співав пісні, хтось демонстрував фізичні якості, словом, у кожного є хороші сторони, і була можливість всесторонньо проявити себе.

Гра, що проявляє внутрішні відчуття. Чоловіча половина закривала очі, а дівчата вибирали вподобаного хлопця і так танцювали з ним танець. Потім мінялися місцями. Тепер був вибір за хлопцями, дівчата танцювали з ними із закритими очима.

Конкурс на здатності: потрібно було щось зробити таке, чого інша людина не зможе повторити. Як виявилось, всі багаті на здібності, і люди часто повторювали навіть складні піруети, для яких потрібна велика фізична підготовка, гнучкість і еластичність.

Потім конкурс на спритність. Хлопці з дівчатами ставали парами і утворювали ряд. Одна пара йшла, узявшись за руки, і в якийсь момент дівчина відпускала руку хлопця, завдання останнього було наздогнати дівчину, поки вона на не встигла обігнати круг і стати на своє місце. Хлопцям тут потрібно було проявити швидку реакцію і добру прудкість, оскільки деякі дівчата були надзвичайно моторні.

Думаю, всі пам'ятають з дитинства конкурс із стільцями, коли потрібно було швидко всістися на найближчий стілець, коли закінчувалася музика. Грала парами: хлопцю потрібно було швидко зайняти стілець, а дівчині — всістися на його коліна. Конкурс вийшов досить озорним, часом хлопцям з дівчатами вдавалося так усаджуватися на стільці, що три пари гармонійно могли всістися на два стільці, а пару разів один стілець був навіть зайвий!

Також були інші ігри, в яких результат залежав від узгодженості в діях пари.

Конкурс на тактильні відчуття. Людина сідала на стілець, лицем до сцени. До нього ззаду підходила людина і легко доторкалася. Потрібно було відчутти, хто це був.

Конкурс на інтуїцію. Людина сідала на стілець, спиною до людей, ведуча брала одну з чотирьох речей і показувала присутнім. Далі протягом двох хвилин всі думали про цю річ і посилали внутрішній імпульс учасникові конкурсу. Інтуїція була у всіх різна. Хтось жодного разу за кілька разів не зумів відгадати жодної речі, були люди, які з чотирьох спроб чотири рази вірно називали потрібну річ.

Також були інші ігри: на довіру; на розвиток здібностей, сили і швидкості думки; на розвиток пам'яті, спритності, уважності, дотепності і витривалості. Все проходило дуже весело на позитивних емоціях під запальну народну музику.

Після ігор, пізно увечері на вулиці біля багаття співали прекрасні пісні, спілкувалися один з одним.

Це свято було яскраве враженнями і запам'яталося всім

присутнім. Це потрібно було побачити!

Ті, хто шукає свою половинку — кидайте всі свої страхи, знаходьте в собі сміливість приїхати на шлюбний зліт і прийняти участь в іграх та обрядах і ви обов'язково знайдете свою, рідну половинку!

Любові!

Руслан Стеценко, w_forest@mail.ru

Враження учасників:

Іван А. Лугів, Самара.

Емоцій безліч! Словами мені не передати всіх відчуттів, що є в Душі від усвідомлення, що всі мрії свої ми в втілюємо в житті!

Про людей: вперше в житті я бачив стільки людей, що горять чистотою своїх сердець, що відкрито дарують всім радість і любов, неважливо хто ти — старий або молодий, чоловік, жінка або дитина! Те єднання всіх Душ животворящою силою наверх зметнулося, Земля від теплоти вся стрепенулася і подарувала нам чудові три дні для усвідомлення буття.

Усмішки кожного знайшли в моїй Душі безмірний відгук теплоти.

Величезне спасибі всім, хто створив те свято. Ользі — за стійкість духу. Олексію — за те що не кинув в скрутну хвилину.

І всім всім всім, хто створив те свято теплотою своїх сердець!

Галина Жигалова, Латвія

Я, як учасниця 4-ої конференції, хочу в першу чергу подякувати організаторам конференції за прийом від душі, за оперативність в прийнятті рішень, оскільки приїхало багато гостей. Я особисто вперше була на зустрічі поселенців такого масштабу, дуже здорово, що нас так багато у всіх кінцях землі. Згуртованість і єднотність, а головне радість від творіння дуже хорошої доброї справи, від спілкування, від світлих іскристих очей, відчуваєш внутрішній трепет від тих чудес, що відбуваються з тобою і навколо, реальних чудес. Думка набуває реальних контурів, і не перестаєш цим захоплюватися, скільки б разів це не відбувалося.

Спасибі, що ви відразу підхопили і реалізували ідею зустрічі рідних сердець. Це перша «ластівка», спасибі за її. До цього, дозвольте внести свою пропозицію. На наступні рази має сенс передбачити те, щоб люди, які приїхали з метою пошуку своєї половинки, мали б щось, що відрізняло б їх від інших людей. Наприклад, це могло б бути приколене сердечко з гілочкою кедр. Щоб була можливість звернутися особисто або письмово, кому як зручно, до вподобаної людини, знаючи, що він тут з тією ж метою. Не хочеться сплоскувати зайвий раз і відчувати незручність, якщо звернувся не за адресою. Наприклад, я набралася такої сміливості і вже в останній, можна сказати, момент заговорила з вподобаною мені людиною. Але оскільки я не знала про його цілі, а запитати в лоб у мене не вийшло, розмова виявилася просторовою та сумбурною, настільки хвилюючою, що я навіть не запитала, як його звуть. Єдине, що якимось підбадьорює і дає розуміння, що він теж зацікавлений, він сам попросив мої координати, а значить, сподіваюся на відповідь. Інакше, я думаю, у мене не було б жодних шансів знайти його? Це дуже прикро, оскільки - ну дуже сподобався.

Вероніка, Мінськ

Виходили поодиноці спочатку несміливо, потім все з більшим ентузіазмом. Відкритість окремих виступаючих торкала до сліз. Всі, звичайно, хвилювалися: і ті, хто були на сцені і ті, хто сиділи в залі. Атмосфера в залі була хвилююча і урочиста. Знайшли в собі сміливість і вийшли на сцену, щоб представитися, близько двадцяти чоловік. Думаю, що вони про це не пошкодували, судячи по тому, з якою радістю і енергійністю вони брали участь у всіх подальших конкурсах і іграх. В результаті вони краще взаєні один одного, ближче познайомилися. У конкурсах дівчата демонстрували свою поставу, спритність і гнучкість, красу і вміння танцювати. Хлопці теж старалися, як могли: показали які вони сильні і спритні, швидкі і веселі. Танцювати і співати теж уміють; і з гнучкістю все гаразд (особливо відрізнився у всіх конкурсах Артем з України). Були і романтичні конкурси: на створення образу своєї майбутньої щасливої сім'ї, на довіру і відчуття один одного.

Багато було рухомих і веселих ігор: «Хусточка», «Струмочок», «Хто швидший», «Ткацький верстат», «Зоопарк», «Ремінець», гра із стільцями та інші. Все це супроводжувалося озорною народною музикою і піснями з посвистом. Всього я встигла провести дев'ять конкурсів і чотирнадцять ігор. Трьох з половиною годин виявилось мало, щоб пограти у всі ігри, поводити хороводи, і потанцювати всі танці, які у мене було заготовлені (їх близько п'ятдесяти). Подібні зльоти повинні продовжуватися не один вечір, а хоч би декілька днів, а краще тижнів. Щоб люди могли і познайомитися, і поспілкуватися, і награтися, і натанцюватися, і «нахорюватися» вдосталь.

Руслан Стеценко, Київ

Іхав я на дану подію з невеликим внутрішнім недовір'ям: це перший шлюбний зліт, досвіду проведення таких подій ні в кого немає, мінчани, так би мовити, «першопрохідці», яка ж буде продуманість заходів?

Дієвість шлюбного зльоту виявилася величезною, учасників приїхало набагато більше, ніж передбачалося, але все пройшло дуже здорово! Спасибі величезне за це команди організаторів.

Були підібрані прекрасні ігри і обряди. Після цього починаєш по-іншому дивитися на ефективність знайомств на вулицях міста. Конкурси різносторонньо відображають людину. Зникає удаваний образ, коли для того, щоб сподобатися — ми показуємо людям тільки свої хороші сторони, ще і перебільшуючи їх. У невимушеній обстановці людина розкривається, перестає носити зовнішню маску, стає сама собою. А це дуже важливо! Адже можна місяцями спілкуватися удвох, сидячи в кафе і бачити тільки ті сторони людини, які він хоче тобі показати. А можна за

п'ять хвилин набагато глибше побачити людину, коли вона, захопившись іграми, перестає тримати зовнішню шкаралупу і внутрішньо розкривається світу.

Коли ми вперше бачимо людину, звичайно ж, спочатку оцінюємо по зовнішності. Часто по красі ми визначаємо для себе, яка людина всередині. Ігри і обряди показують, що сприйняття людини по зовнішності — рідко відповідає тому, якою людина є насправді. Різні обряди по-різному проявляють людину. Тут вона така, в другому обряді — бачиш її абсолютно з іншого боку. Це дає всебічні відчуття, приходить повнота сприйняття, посилюються відчуття і цілісність у розумінні людини.

Поради організаторам шлюбних зльотів.

Поза сумнівом, актуальність шлюбних зльотів величезна.

Мене багато хто питає: «А чи були ті, хто утворив пару на шлюбному зльоті?». У декількох парах була ясно видна взаємна симпатія. Малий строк проведення зльоту не дав виявити пари. Адже окрім участі в іграх і обрядах потрібен ще час познайомитися з вподобаною людиною, разом прогулятися, розповісти один одному про себе, поговорити на різні теми, поспівати пісні, потанцювати. Тому порада майбутнім організаторам шлюбних зльотів: два-три дні — надзвичайно малий строк, щоб взнати людину, знайти і розпізнати свою половинку. Бажано, щоб шлюбний зліт йшов тиждень або більше. Добре було б проводити його на природі, щоб вистачало місця, і всі бажані могли взяти участь в обрядах.

Настійно рекомендую не змішувати проведення шлюбного зльоту з іншими заходами. Наприклад, конференціями, бардівськими фестивалями, ярмарками і т.д.

Коли йдуть разом дві події, неясно, хто сюди навіщо приїхав. Виникає плутанина, і ти не знаєш, що симпатична людина, що стоїть поряд, яка не виходила на сцену, — вже має свою половинку, або ж вона просто соромиться. Також деякі люди, що вже мають свою половинку, не утримуються просто бути глядачами — і починають брати участь в конкурсах.

Тому має величезний сенс організувати саме шлюбний зліт. Популярність такої події буде дуже величезна. Тоді можна легко підходити і знайомитися з будь-якою приємною тобі людиною. Все відбувається невимушено, ти знаєш, що вона приїхала сюди для того ж, що і ти. Коли всі люди приїжджають на шлюбний зліт з єдиним бажанням — знайти свою половинку, формуються колективні образи, прискорюються всі процеси, відбуваються найдивовижніші доленосні події.

Любові!

Доброе утро, Любимая!

*Доброе утро, Любимая —
Зорюшка ясного дня.
Доброе утро, Любимая —
Нежная песня моя!*

*Ласточки радостно кружатся,
Листы гнёздышки вьют,
Солнышко алое с клужки
Лебеди белые плывут.*

*Планы заветные сложатся,
Верный проторится путь,
Мудрость и чувства цмложатся,
Силой наполнится грудь.*

*Здравия мыслям, Любимая!
Слышишь, поют соловьи?
Сердцем восторженным с ними я
Песни пою о Любви.*

*Ветер притихший тревожится:
Скоро ль проснёшься, или нет?
Верно, ели очень хочется
Встретить с тобою рассвет.*

*Доброе утро, Любимая —
Счастье грядущего дня,
Небом и сердцем хранимая
Вечная песня моя!*

28.07.2005 р., Александр Куцелов

Найголовніше питання на землі: «Як знайти свою половинку?»

У нашій газеті з'являється нова рубрика — «Рубрика знайомств», яка допомагатиме вирішити це питання. Присилайте інформацію про себе і про те, якою Ви бачите свою половинку.

Хлопець-сорочка шукає свою дівчину-всесвіт

Вирішив небагато про себе написати. Вірю, що це допоможе знайти мені одну дівчину-всесвіт, яку я захочу зробити щасливою.

Звуть мене Вячеслав, по батькові Федорович з прізвищем Богданов.

Народився в Рівненській області на Україні в 1979 році нашої ери. Виріс в м. Нікополі Дніпропетровської області,

вчився в Запоріжжі.

Зараз живу в м. Києві, куди мене тягнуло з дитинства, і працюю юристом.

Там само, в 2002 році прочитав книги В. Мегре серії "Дзвенячі кедрі Росії". І чомусь інформація, написана в цих книгах, "зацепила" мене відразу і назавжди.

Після першої поїздки в 2003 р. на Кавказ до дольменів обставини складаються так, що доводиться змінюватися на краще (сам же "напросився": цього захотів). Перестав пити (маю на увазі алкоголь), палити, навіть м'ясо їсти. Прагну більше думати про хороше, про інших людей теж (але по собі бачу, що потрібно краще старатися). Почав звертати увагу на свої думки (вони дійсно матеріальні!!!). Перестав сприймати дівчат як об'єкт плотських утіх.

З'явилося сильне бажання зробити щасливою свою дівчину-всесвіт і разом з нею створити простір Любові на своїй землі родовій та, в пориві натхнення і любові, народити дітей за образом і подобою Бога.

У серпні 2005 р. вибрав собі до душі місце для

створення помістя родового. Знаходиться воно в Одеській області, 170 км. від Одеси.

Місця там гарні і ніжні, і що важливе - люди там хороші (маю на увазі, сусіди-одномудці в родовому поселенні).

На даний момент передбачаю плавний переїзд в помістя. Спочатку створити детальний проект облаштування помістя, потім висадити дерева і кущі, побудувати будинок і щасливо зажити в живому будинку тому.

Зараз шукаю свою кохану, богиню, яка підходить мені по духу і по душі. Стараюся я і сам їй відповідати.

Вчуся бути щасливим і визначати дійсність собою.

Подобається мені красива музика, здоровий гумор, "життєстверджуюча" література.

Люблю природу, тварин і, звичайно ж, дітей. Тільки, схоже, що діти мене люблять сильніше.

Веду рухливий спосіб життя: роблю зарядку, ходжу на природу (по вулицях теж), іноді в походи, а також довго не можу сидіти на одному місці.

Вважаю себе цілеспрямованим, веселим, відповідальним, працелюбним, охайним і добродушним. Справа в руках йде на лад: багато чого легко виходить, за що беруся.

Беру участь в русі читачів книг В. Мегре, щоб більше людей дізналися про ідею Анастасії про родові помістя (свою батьківщину), де вічно житиме Любов.

Після виходу 8 книги "Нова цивілізація" відчув важливість і необхідність створення Рідної партії, метою якої є створення умов для повернення в сім'ї енергії Любові і створення сприятливих умов для облаштування родових помість.

Тому беру участь в ініціативній групі читачів книг В. Мегре по створенню Рідної партії, за допомогою якої можна ще організувати шлюбні зльоти, а також поширювати ідею про родові помістя (простір Любові на своїй землі родовій) на загальнодержавному (політичному) рівні.

Буду радий спілкуванню і зустрічі з тією дівчиною, яка відчує відгук в своїй душі.

Для контактів: поштова адреса: Богданову Вячеславу, а/с № 492-В, Київ-1, 01001; або e-mail: vyacheslav_bgd@mail.ru; моб. 8-050-342-30-32.

Отзовись, мой любимый!

*Что так пьянюще и сладко звучит
Что за напев летит ветром гонимый?
Это сердечко девичье кричит:
"Где же ты, где? Отзовись, мой любимый!"*

*Снова льют трели в садах саловки
Белой черёмухе, словно невесте...
Снова мне грезятся ласки твои...
Ну почему?! Почему мы не вместе?!*

*Знаю, ты есть! Верю, - ты меня ждёшь!
Тело моё то ликуёт, то плачет.
Если меня ты, мой друг, не найдёшь,
То и с тобой разминётся удача!*

*Нет! никого на Огненной Земле
Что так тебя, как и я, призывает.
Ты прикаснись своим сердцем ко мне,
Сердце твоё меня сразу узнаёт.*

*Сокол мой ясный, цветок полевой,
Витязь прекрасный звездою хранимый,
Стану я солнышком рядом с тобой,
Где же ты, где? Отзовись, мой любимый!*

*Как корабли, облака в вышине,
Парусам алым заря на них реет...
Это Единственный! - весточку мне
Песнею шлёт об Ассали и Трее...*

*Значит, он ищет меня! Он - придёт!
Ветер попутный дорогу укажет.
Всё лихораданье с восторгом замрёт,
Если он: "Здравствуй, родная!" - мне скажет.*

*Сокол мой ясный, цветок полевой,
Витязь прекрасный звездою хранимый,
Стану я солнышком рядом с тобой,
Где же ты, где? Отзовись, мой любимый!*

25.08.2005 р.
Олександр Куцелов.

Кіровська конференція "Верните, люди, Родину свою" 2005 р.

З 16 по 18 грудня 2005 року в Кірові (Вятка) пройшла друга науково-практична конференція "Верните, люди, Родину свою".

Конференція почалася в 17.00 (п'ятниця). У холі були стени з фотографіями родових помість і поселень, а також столи з виробами, зробленими в помістях.

Були присутні близько 150-200 чоловік. З'їхалися люди з різних частин Росії: Санкт-Петербургу, Уфі, Катеринбургу, Йошкар-оли, Московської області, Краснодарського краю, Тюмені, Томську, Нижнього Новгороду, Сивтывкару та інших міст. Також було 5 чоловік з України: Київ і Київська область, Луганськ та Одеса.

Конференцію почав вести Роман Пантелеев і розповів, що зараз біля м. Кирова існує 5 родових поселень. "Найбільше" з них - це "Чистые истоки", в якому знаходиться близько 70 ділянок для облаштування родових помість. Літом у них там організується літній табір для дітей. І була показана на сцені самими учасниками цього табору міні-сценка, як у них це відбувалося літом.

Потім на сцену Роман запросив всіх поселенців, що створюють помістя біля Кирова. Вийшло багато людей, багато хто з них був в народних костюмах, було багато дітей.

У перший день було відкриття конференції, виступи учасників з практичних питань облаштування помістя проходили в наступні дні.

Щодня, після виступів, в холі проводилися хороводи, ігри, що сприяли "пошуку своєї половинки". Організатори пропонували тим, хто шукає свою половинку, на палець руки зав'язувати вовняну нитку червоного кольору. Багато хто звертав увагу на цю ниточку.

Барди співали між виступами учасників і після конференції (Олесь з Любоїстока, сім'я Патокиних, Володимир Миколайович з Уфі, Олександр Куцеволов та інші).

Також проводилися хороводи, ігри, в яких могли прийняти участь усі бажаючі.

Було дуже весело і цікаво завдяки і учасникам, і організаторам. Багато приїжджих ночували в БК "Космос" в сусідньому залі, що забезпечило бажаючим цілодобове спілкування.

В другий та третій дні конференції було багато виступів, а також організовані круглі столи на практичні теми, майстер-класи (з лозоплетіння, випікання млинців, малювання орнаментів, хороводів та інші).

Виступи були не тільки практичні, іноді складалося враження "рекламного" характеру.

Було незручно одне, - так це коли проходило два або три круглі столи одночасно. Теми були цікаві на всіх круглих столах, але взяти участь можна було тільки в одному з них.

В цілому організували конференцію добре, в тому числі і спілкування з питань, що цікавлять, оскільки майже всі організатори були поселенцями.

Тепер про виступи:

Олег Кочкин - з питань юридичного оформлення землі.

Віктор Счастливцев - про традиційні та нетрадиційні технології будівництва.

Діючий академік Анатолій Черняев - про "архітектуру золотих пропорцій" (золотий перетин). Наші працюючі під час будівництва користувалися сажнями ("ліктями"), а не метрами. А також застосовували "золоті пропорції" при

дотриманні "золотої гармонії". Важливо, щоб все робилося в гармонії і створене радувало око, інакше ніякого сенсу від золотого перетину.

Віктор Счастливцев виступив по "Сотворительному землеробству". Ділився своїм досвідом в посадці і вирощуванні рослин в своєму помісті. Розповів, що коли робиш грядки із застосуванням "золотих пропорцій", зростання рослин збільшується в 2-3 рази.

А. Міроніна розповіла про ландшафтний дизайн. Основна думка така, що всі науки про ландшафтний дизайн "далекі" від тієї практичної інформації, яку розповіла Анастасія.

Г. Таланова розповідала про духовне акушерство, перевагу пологів вдома, про відмінність у фізичному, психологічному, розумовому розвитку дітей, які народилися вдома або в помісті від народжених в пологовому будинку. Зараз вона допомагає приймати пологи тим, хто хоче народжувати вдома. Вже декілька дітей було народжено в своїх родових помістях.

Виступав молодий хлопець з темою "Як знайти свою половинку". Ділився своїм досвідом і думками з цього питання. Говорив, що важливо створити образ коханого (коханої), а не "половинки". І тоді людина, відповідна цьому образу, притягнеться до вас.

Ще виступали гості, які розповідали про те, як у них йдуть справи з отриманням землі, облаштуванням своїх помість і т.п.

На третій день була організована екскурсія в родові поселення "Чистые истоки".

Поселення розташоване в 30 км від міста Кирова. Поряд з ним знаходяться через пролісок ще два поселення. Місцевість там рівнинна. З боку міста поселення захищене лісом. Поряд знаходиться невелике село, в якому на зиму залишаються близько 5 сімей. Після проведення спільних заходів (свят) з місцевими жителями відносини почали налагоджуватися.

Екскурсиводом був Віктор Счастливцев. Показав нам спільний центр, в якому проводиться літній табір і розташована загальна кухня. Роблять місце для багаття у вигляді шестикутника, а також збираються робити загальні споруди.

У поселенні побудовано декілька будинків (в основному із зрубів) і 2-3 сім'ї вже зимують.

Снігу було по коліно, тому видно були тільки "високі" посадки. У когось був висаджений живопліт з сосен уздовж ділянки, хтось посадив живу альтанку, зв'язавши зверху дерева разом, десь з-під снігу виднілися молоді дерева. В першу чергу багато хто починає з будівництва лазні, в якій і живуть. А потім будують житловий будинок.

У теплий час більше людей знаходяться в своїх помістях. На спільній території проводять хороводи, обряди, ігри, які об'єднують колектив в поселенні.

У літньому таборі у них було заведено, що 6 днів готували їжу дорослі, а один день - тільки діти (дорослих не допускали). Наступного року думають зробити навпаки: один день готують тільки дорослі, в інші - діти.

Цього року стало більше "активних" людей в поселенні. При споруді будинку один-одному допомагають.

Враження від екскурсії залишилися найсвітліші. Приємно бачити, як люди, незалежно від віку і достатку, облаштовують свої родові помістя.

Матеріал підготували Руслан Стеценко і Вячеслав Богданов.

Повертати живому його первинні властивості

Я вже років 12 як займаюся садівництвом і виноградарством на своїй ділянці, тому можу поділитися досвідом. Вирощував і "класичними" методами, і по Курдюмову, і насінням, і вегетативно. І ось до чого я прийшов. По-перше, зовсім не варто робити акцент на щепленні, переважним є насіннєве розмноження. Навіть у Біблії написано, щоб не займалися щепленнями. Сенс ось в чому. З одного боку в кожній клітині рослини закладена його генетична пам'ять, в якій є інформація про вік рослини. Як проводиться щеплення? На молоду дичку щеплять бруньку з дерева, якому вже 15-20 років, і ця брунька знає, що їй стільки років, хоча деревце тільки-тільки відірвалося від землі. І ця брунька знає, що в цьому віці потрібно активно розмножуватися. І трохи набравшись сил, воно поспішає давати плоди. Але, як будь-яка істота, дерево повинне народитися, вирости, набратися сил і свого часу давати плоди. Ця зрілість для плодкових, як і у людини, настає через років 15. А у нас "нетерплячка в попі", або швидше хочемо отримати прибуток з вкладеного рубля. І за допомогою щеплення ми примушуємо дерево плодоносити на 5-7 рік життя замість 15-го. Ну, уявіть собі дівчинку-першокласницю, яку ми примушуємо народжувати дітей. Ситуація та ж. А плодоносіння забирає з дерева, що ще не окріпло, масу сил. І що ми маємо? Древа хворіють, їх вражають шкідники, і до 30 років плодний сад вже старий і йде на викорчовування. Так ми виводимо калік і стаємо їх рабами.

А в селах легко знайти плодів, яким за 100 років і чудово плодоносять, і не хворіють, і плоди у них смачні, і ніхто їх не обрізає та не доглядає. На місці своєї садиби, що народжується, я роблю так. Звичайно, хочеться поласувати яблуком або вишнею через 5 років, а не чекати 15. Тому я посадив пару десятків прищеплених плодкових, а в цьому ж місці посадив хвойні. А решту всієї ділянки засадив насінням, кісточками, горішками, причому раз в 10 по кількості більше і густіше, ніж реально буде на ділянці. Сенс в тому, що хвойні ПОТРЕБУЮТЬ тіні перші роки 10 свого життя. Ось плодний сад цю тінь і дасть. А роки через 30 прищеплені плодів постаріють і підуть, скажімо, на паливо, а на їх місці залишиться хвойний лісок. І до цього часу нормально плодоноситиме сад, вирощений з насіння. А чому саджу насіння з великим запасом? Причин декілька. Щось не зійде, щось випадково покалічиться, щось наполегливо не захоче плодоносити. А у когось тато виявиться "зовсім залітним". Адже насіння - це продукт статевого розмноження, і ніхто не знає, якого сусіда занесло на квітки материнського дерева, тому і плоди можуть відрізнятись від властивостей матері. Тому, щоб був вибір, краще садити насіння із запасом, тим паче, що це зовсім не трудомістке заняття.

А зараз розглянемо рослини з погляду духовного знання. Є проста, але дуже правильна думка, якою я керуюся в своїх поміщицьких справах. "Природа не дурна і Бог не каліка, і все першопочатково влаштовано дуже мудро". Так от, люди з розвиненим внутрішнім баченням побачили, що відвічні, немутовані нашою селекцією рослини, володіють сильним енергетичним сянням. І з'ївши такий природний плід, і не у стадії розкладання, а відразу після збору, людина швидко насичується цією

силою, що немає необхідності у великій кількості їжі. А зараз подивитесь на країни, що живуть на генемутованих і вбитих продуктах. У великому відсотку випадків це слабкі ожирілі люди. Їдять, а сила не приходить, так як мало її в мертвих продуктах, а свічення плодів-мутантів зовсім слабке.

Що відбувається при природному насіннєвому розмноженні? Рослина в поколіннях повертає собі свої первинні якості. А пам'ятаєте, що відповіла Настя Владимиру на питання: "А чим же люди займатимуться в своїх помістях, якщо не потрібно буде працювати?" Правильно. ПОВЕРТАТИ ЖИВОМУ ЙОГО ПЕРВИННІ ВЛАСТИВОСТІ, тобто займатися зворотньою селекцією.

А тепер про розмноження живцями. У мене виходить без проблем. Складніше було з хвойними, але минулого року теж нормально вийшло. Ростуть у нас в місті блакитні канадські ялини. Красуні, але насіння у них безплідне, так як зими у нас м'які. Як я зробив. Нарівав бічних віток ялини в квітні, в кінці фази висхідного місяця (не плутати із зростаючим місяцем!) в день "листа" за календарем Марії Тун. Зрівав ножем місце зрізу навкоси, для вірності умочив в стимулятор зростання коріння для хвойних, посадив за будинок в тінь під банку, так, щоб видно була тільки верхівка. В літній період полив 2-3 рази в тиждень. Вживають відсотків 90! Живці 20-25 см завдовжки.

Це дві важливі речі. Порівнюючи дерева, що ростуть з кісточка без пересадки та пересажені прищеплені саджанці я відкрив три феноменальні речі! По-перше, не тільки у людини, але і у рослин є поняття БАТЬКІВЩИНИ! Народжуючись на світ з насіннячка, ця маленька істота відчуває особливості ґрунту (вологість, склад і ін.), своїх сусідів, освітленість, вологість

повітря, сторони світла. Вона краще всього відчуває себе саме в цьому місці, тому коли ми пересаджуємо саджанець з вологого темного лісу на сонячну суху ділянку та рослина довго хворіє, часто гине. Тому, якщо берете сіяння для своєї ділянки, беріть їх з грудкою землі та з такого ж за умовами вологості і освітленості місця. По-друге, знаходячись на рідному місці, дерево так ідеально формує свою крону, що не потребує обрізання, яке калічить. А при пересадці рослина втрачає орієнтацію, північ була ззаду, а зараз збоку, а гілля пустило вже в інший бік і починається робота з секатором. Загалом, не варто винаходити велосипед, саджайте ВСІ рослини відразу на своє місце.

По-третє, як і у всього живого, у рослин є свій ІМУНІТЕТ! І не тільки до хвороб, але і до шкідників. Будучи фізіологічно міцним, дерево не вражається комахами, навіть якщо поряд є густо обсипане тлею (таке ж за сортом) дерево. Це вже доведено вченими, і я це спостерігав в своєму саду. Це ще один плюс насіннєвого розмноження.

Взагалі, тема дуже обширна, можна годинами говорити про це. Якщо будуть питання, звертайтеся на мій e-mail: gsi68@yandex.ru

С повагою, Сергій Гуменюк, Молдова.

Інтер'ю с Володимиром Линевичем

Линевич Володимир Олександрович, 48 років, народився в Житомирській області. Зараз створює своє родове помістя в одному з поселень, яке формується в Київській області. Дуже цікава людина, яка має великий досвід в багатьох галузях життя. Ми мали нагоду поспілкуватися з ним, і попросили розповісти про себе.

Т. Де ви зараз живете?

В. В Лубському, на хуторі.

Т. Ви там постійно? Чи є у вас там хата?

В. Ми купили в центрі будиночок для всіх. Туди приїжджають гості, обмінюємось інформацією, спілкуємось.

Т. Чи шукаєте ви ще свою половинку?

В. Звичайно, це як закон - знайти свою половинку. Вже років 12. Тому що, коли розлучився у 1995 році, в мене було інше розуміння про сім'ю, про оточуюче середовище, яке через Анастасію, не відразу, але повернулось в потрібне русло. Всі думки та енергетика, та все, що пов'язано з життям. Я робив навіть спроби, щоб і діти... Але - ні. Там такий варіант, що може і безнадійно, а може і ні. Я подарив повний комплект книг дочці. Вона, як тільки почала читати першу книгу, сказала - "Батько, це не моє, я не хочу цього."

Т. Коли і як ви прочитали першу книгу?

В. Я випадково познайомився з книгами, тому що я деякий час вивчав біблію, був в релігійній організації. Обрав для себе на свій розсуд з багатьох, бо вона мені найбільш подобалась по відчуттям. І проповідував в одній з бібліотек, куди я носив літературу. Це було в моєму рідному місті. Я хотів, щоб люди знали те, що я пізнав, тобто поділитися цією інформацією. І ми розговорилися з однією бібліотекаркою, якій я розповів, що я на хуторі живу, а вона мені... У нас почався спір - носити хрестик чи не носити, бо в неї був на грудях кедрик, а я, проповідуючи, хрестика не носив, і що краще - кедрик чи хрестик? І вона дала першу книгу Анастасії.

Т. Це було в якому році?

В. У 2000. І на цьому, можна сказати, я попався. В позитивному сенсі попався, тому що ця книга повернула мене в дитинство. Я відразу згадав своє дитинство: я сам по собі був, і коли в школі вчився, я пропадав у лісі - всі канікули були лісові. Я дивився на природу, на звірів, бігав. Я брав ту інформацію. Хлопці, які підросли, хвалилися, що пішли до дівчат, закурили, мали стосунки з дівчатами, на мотоциклах ганяли, де в селі були і що робили. Цю інформацію я тільки чув. Але не робив так. У мене була інша інформація, - де ліс, де звірі. Були такі прекрасні думки, я не знаю чому, але вони різко відрізнялися від думок оточуючих людей. Я був білою вороною, я в деякій мірі замкнувся сам в собі, був сам собі на умі.

Т. Тому що думки були інші?

В. Так, так. Але в школі почали групуватися і шукати лідера, і лідер підкоряв. І доконала мене армія, там уже все, остаточно.

Т. Власні свої почуття там не допускалися взагалі?

В. Не допускалися і не приймалися. Так як я попав за кордон в піхоту, в зразкову роту, а там вимоги були високі й думати нема було коли. Ось з цієї 1 книги мене як прошибило. Я згадав, що я - не такий. Я згадав себе молодим, гормони пішли по всьому тілу, я був в такому піднесеному стані. На той час я був зварником в училищі, - там теж своя система була. Я відразу ж пішов з роботи, відразу. Мав деякі заощадження. Може випадково, найшов на хуторі хату і вийшло так, що я за хату нічого не платив, тому що я знайшов багатого господаря, і він сказав, що хата йому потрібна, щоб лікарські рослини садить і там якась база була і щоб її остаточно не розтягнули, бо там були напіврозвалені хати, він сказав: "Живи, я в тебе гроші не буду брати, тільки держи її у стані нормальному, і все". Я з радістю це прийняв, бо ця хата була як раз через дорогу до дубового лісу, 150 - річного, рядом річка, луки. Мальовнича природа і недалеко ті місця були знамениті для мене, де моя перша любов була, це - дівчина. Де я зустрічався і сподівався, де мшились почуття. Я поринув у цю атмосферу. Там дух лишився і почуття залишилися там - в торсіонних полях. Я почав читати - читав 1, 2, 3 книгу. Їздив на Петрівку, в Київ. Поки я приїжджав до дому, то вже прочитував книгу. Ця книжка за душу брала.

Т. Вийшло так, що після цього, як ви їх прочитали, ви одразу змінили своє життя.

В. Так. Я повернувся на ту колію, з якої мене зірвали.

Т. Чи були якісь плани на майбутнє, як ви збирались жити після цього?

Був образ того, яке життя хотіли б мати?

В. Хотів жити, як Анастасія, хотів. Були зачатки, якісь думки, плани. Але на хуторі попався на гачок системи з другого шляху. Може, хотів якісь землі взяти, щоб однодумці були, щоб гектар, щоб лікарські рослини, щоб в лісі спати. Не вийшло, бо на хуторі багато дідусів та бабусь, хутір вмирає. Я був один.

Т. Думки про створення свого родового помістя з'явилися?

В. Не стільки родового помістя, а щоб жити з природою, хоча б на 1 плані, а тоді знайти собі подібних і тоді вже жити нормально, як сім'я.

Т. А зараз у вас є думки про родове помістя?

В. Є варіанти. У мене є 1 га землі. Я вже посадив там кедрик, 2 березки, груші, дубки. Саджав картоплю, капусту, цибулю, соняшник. На наступний рік вже будемо будувати. Я вже будував будиночки в Криму, пройшов курс - відрядження. Вже робив все практично.

Т. Можна трохи ще повернутися до питання сім'ї, своєї другої половинки. Ви зараз вже намагаєтесь на своєму гектарі формувати свій простір. Хотіли б ви це робити вдвох? Чи думаєте, що одному прийдеться все робити?

В. Як обставини. Варіанти є, тому що буває, що жінки починають йти на землю, як в останній книзі написано. Хто як встигне, хто як просунеться. І тоді вже... Буває по різному. Такий варіант: чи я почну, чи жінка.

Т. Наступне запитання що до кримського поселення. Це ви в цьому році там були?

В. Так. Я тільки приїхав.

Т. Ви вперше туди потрапили саме на будівництво?

В. Так. Я мав дві цілі: побачити дітей, родичів, заночувати. Запасний варіант - то було поселення. І мене там попросили допомогти.

Т. З вашого досвіду хотілося б знати, скільки у них в поселенні зараз сімей чи людей, які взяли наділи?

В. Там 80 га взяли. За списком 37-38 поселенців. Там є вже городи, проводяться роботи, є будиночки.

Т. Коли вони почали? Це в них перший рік?

В. Так, перший.

Т. Створювали вони проект поселення до того, як брати землю, чи такого не було? Чи був в них образ поселення?

В. Ні. Брالی землю поступово. В кого може був образ, а в кого може не було.

Т. Чи виникла необхідність у створенні спільного образу зараз? Чи створюється він?

В. Так. Бо людей багато, виникла така необхідність. Кожному було таке завдання: написати, як він мислить собі поселення.

Т. Коли почали виникати розбіжності у поглядах серед поселенців, були вони принциповими, чи знаходили компроміси?

В. Спочатку хотіли бути принциповими, але в процесі спілкування та будівництва зрозуміли, що принциповість до добра не доведе. Думки розділились. Спочатку хотіли жорсткий статут, але зрозуміли, що вийде КПРС і вирішили зробити акцент на просторі любові, почали шукати гармонії.

Т. Конкретний приклад можете навести, на чому були розбіжності між людьми?

В. Не користуватися миючими хімічними засобами, не їсти м'яса, не вбивати на території поселення тварин.

Т. Розкажіть, будь ласка, про будівництво.

В. Я попав туди наприкінці літа, точніше 1 вересня. Вони (трое дівчат) робили фундамент. Світлані, здається.

Т. Скільки сімей почали будувати цього року?

В. Троє. Будиночки: кам'яний фундамент, солом'яні стіни, шиферний дах. Солом'яні блоки, обмазані глиною. Це вагончик вже був там в одного з поселенців, він там пічку встановив, в нього сім'я, діти.

Т. Вони там живуть?

В. Так, там тепло, веранда прибудована.

Т. З цих людей, що там взяли землю, всі місцеві, з Криму, чи там є

люди з інших регіонів?

В. 2 га там москвичі взяли, з Джанкою є та з Севастополя, з Києва 3 дівчат і одна сімейна пара. В основному там дівчата, прорив роблять дівчата.

Т. Тобто вони втрійох робили разом?

В. Так. Спочатку фундамент одній, потім другій, потім третій. Дівчата по старим зв'язкам обдзвонювали своїх знайомих та друзів і запрошували їх. Вони приїжджали та допомагали. Гостям хотілось відпочити, але допомогти також і землі подивитися. Там мальовниче місце є, гора Чатирдаг, червоні печери, і гора, де спускаються на парашутах. Гарна місцевість. Долина в центрі, а навкруги гори. Гостям було зручно. Палатку вони ставили.

Т. У вас самого з'явилося бажання допомогти, чи вас попросили?

В. Мене самому було цікаво, бо обстановка зближує і працюєш на всі 100% і більше. Це якось підбадьорює. Хочеться все спробувати, робити, випробувати свої можливості.

Т. Скільки ви там пробули?

В. 2,5 місяці, хоча домовлялися про 2 тижня. Я побачив, що роботи багато.

Т. Що ви встигли зробити за цей термін?

В. Справа в тому, що мене вистачило лише на 2,5 місяця, тому що вже ні сил, ні бажання на більше не було. Всі резерви вичерпались, і я потух. Я в таких, можна сказати, екстремальних умовах був. Бо обставини склалися так, що потім вже мені не хотілося, а треба було. Зима, холод, дощ. З деяких причин я виконував ту роботу, яку раніше не робив. Я там навчився шифером покривати дах, зводити конструкції дерев'яних дахів, фундамент закладати, зводити каркас. Я робив раніш на будівництві в Києві, дивився на це все, але практично не будував. Бо знаю, якщо показати, що ти це можеш - тебе загрузять так, що...Своїєї роботи вистачало. А тут - прийшлося практично все це робити.

Т. Звідки вони брали будівельні матеріали? В них були якісь заощадження чи вони користувалися підсобними?

В. Все купувалось. Але вони розраховували на одну суму, а виявилось, що потрібно більше. Ті, хто будуть після них будувати, врахують їх досвід. Першим завжди складніше.

Т. Чи вам платили за роботу?

В. Платили, бо я ніде не працюю, але займаюсь лише цим.

Т. Які питання стоять перед вами на сьогоднішній день?

В. Дальні і ближні плани. Земля в мене є, треба мені щось будувати на ній, розбудовуватись. Маю будувати вранці янку, шалаш. Рекомендую починати з шалаша. Коли він пройде цей етап, в нього зміниться думка про дім. Він буде впевнений, що зможе побудувати оселю для своєї родини. Не потрібно перескакувати одразу до кабинок туалетів чи ванн. Не випадково на єврейських кучках жили в шалашах та землянках. Той, хто буде шалаш - той справжній мільонер, бо він може міняти хату кожен рік.

Т. Якої інформації вам зараз бракує?

В. Я думаю, вистачає.

Т. А що вам потрібно?

В. Половинка для гармонії. Самому скучувато. Вдвох веселіше.

Т. А що ще ви хотіли б розповісти про себе? Які теми вам близькі, чим би ви хотіли поділитися?

В. Я б хотів, щоб дійсно був прорив у моєму енергетичному плані. Я оце по лісі ходжу, по полях ходжу, змінити багато що хочу. Навіть у Біблії зазначено, що потрібно їсти крупи, фрукти та овочі. Уникати генмодифікованих продуктів. Бажаю вирощувати їжу для себе, бо невідомо, на яких полях росли куплені крупи. Я не розумію, для чого засіювати лани? Я був комбайнером, бачив, що багато вкладено зусиль і затрат. Практично, в ржи багато різних трав, насіння яких дуже корисне, природно збалансоване.

Т. Що ви б хотіли б бачити в нашій газеті?

В. В першу чергу, досвід поселень. Щоб фото були. Практичні приклади і поради. Теоретична частина також необхідна. Ще в мене багато різних ідей і я можу їм поділитися. Я над чимось думаю, можу думати роками, але ідея не буде реалізовуватись. А коли хтось підхопить ідею і практично втілить, то я буду дуже радий, що моя ідея виявилась потрібною.

Інтерв'ю брала Тетяна Шевченко.
Грудень 2005 року.

Повний текст інтерв'ю читайте на сайті gazeta.zku.org.ua.

Група СпівТворців «ЕКОМИСЛ»

*Принципи побудови поселення
(Київська обл., Макаровській р-н, 56 км від Києва)*

Група заснована в січні 2003 р. після звернення Оксани Інте до читачів книг В.Мегре. В ньому був проаналізовано досвід створення інших поселень і викладено своє бачення того, що поселення потрібно починати з пошуку одностайності, потім сформуванню колективного образу поселення, розробити проект і лише після цього оформляти землю (алгоритм такий: думка (образ) > план (проект) > дія (матеріальне втілення). Потім з'явилися ще 2 статті, почав утворюватися колектив, який розробив первинний проект майбутнього поселення. Взяли дачу напрокат, там разом вчилися, трудилися і творили, поки не знайшли вподобану землю. Земля в оренді, тому окрім сприятливої взаємодії з сільрадою попереду ще багато не вирішених питань з орендарем.

Поселення в нашому розумінні включає відсутність на території поселення шкідливих для навколишнього середовища виробництв. Вирощування рослин без застосування хімічних добрив. Беспашотне ведення сільського господарства за принципом органічного землеробства або пермакультури (розумного землеробства), де при плануванні і висадці рослин на ділянці враховується симбіоз рослин, тварин, людини з метою мінімізації трудовитрат в майбутньому. Відмова від методів шокотерапії - обрізання, пригинання крон дерев з метою примусового плодоношення.

В даний момент продовжується формування групи. Щоб майбутні Сусіди виявилися дійсно одностайними, ми вирішили визначити мету і принципи побудови поселення.

Мета створення поселення - Створення Простору Любові, щоб відновити зв'язок з Первостокком; у сумісному творінні з Батьком створити Рай на Землі і в усьому Всесвіті.

Основні принципи:

1. Усвідомлене розуміння мети створення поселення.
2. Духовне самовдосконалення.
3. Усвідомлено застосування порад Анастасії.
4. Позитивне мислення.
5. Використання сили колективної думки.
6. Взаємодопомога і взаємопідтримка.
7. Відмова від утримання тварин в неволі для продажу або на забій.
8. Свідоме рішення оформляти під помістя 1 га землі.
9. Прагнення до зміни тут і зараз споживчого світогляду на творчий.
10. Свідомий перехід від використання "благ" цивілізації до природного способу життя.
11. Відноситися до навколишнього світу так, як ти б хотів, щоб він відносився до тебе.
12. Всі рішення приймати колективно і одностайно.

Якщо ви, прочитавши ці рядки, подумали, що наше поселення - поселення Святих або Богів, то ви правильно подумали! Кожний з нас - неперевершене творіння Творця. Але кожний з нас в даний момент часу знаходиться на своєму етапі розвитку. Наші принципи - це той Ідеал, до якого ми ПРОПОНУЄМО ПРАГНУТИ! І ще ми дуже хочемо відчувати в кожному сусідів рідну душу, відчувати колектив однією великою сім'єю і дуже радіємо, коли притягуються саме такі люди.

Контактні телефони нашої групи:

Олена: 8-050-6828184, linkfor@mail.ru

Любов Косякова: 066-705-70-40,

lubava_svet@mail.ru

Оксана Інте: 066-202-37-39, oki02@rambler.ru.

Звернення до читачів книг В. Мегре щодо заснування громадської організації «Всеукраїнське об'єднання творців родових помість «Родове джерело»

Прийшов вже час створити Всеукраїнську громадську організацію читачів книг В. Мегре.

Так, на Одеському з'їзді руху читачів книг В. Мегре, який проходив з 5 по 7 серпня 2005 р., було прийнято рішення, що в жовтні 2005 р. пройдёт засновницька конференція Всеукраїнської громадської організації.

Основною метою Всеукраїнської організації є підтримка створення родових помість її учасниками (тобто нами). Її можна використовувати як "інструмент" для представлення наших інтересів і прав на державному та публічному рівні і для просування (розповсюдження) ідеї про родові помістя.

Організація не створюється для управління кимось. Та і як можна нами управляти. Якщо ми не захочемо виконувати якісь "рекомендації" Всеукраїнській організації, то ніхто нас не примусить це робити.

Організація потрібна, щоб на нашу думку зважали. А зважатимуть, коли в нас буде офіційна Всеукраїнська організація, яка складається з такої кількості учасників, що навіть деякі політичні сили "здивуються". Коли посадовці дізнаються, що нас так багато і ми організовані (згуртовані), то їм доведеться враховувати нашу думку при ухваленні своїх рішень.

Організація також сприятиме об'єднанню нас всіх в "одне ціле", в згуртовану команду. Нам всім зараз необхідно "пізнати" один одного: хто де є, хто що робить, чим може "поділитися", чим може допомогти в облаштуванні родового помістя своїм однодумцям.

Тому, головним завданням Всеукраїнської організації буде об'єднання всіх учасників (анастасієвців), як фізичних, так і юридичних осіб; створення інформаційної бази, щоб будь-яка людина могла прийти в місце (регіональне) представництво Всеукраїнської організації і дізнатися про будь-яку інформацію, яка її цікавить (від пошуку однодумців, майбутніх сусідів, до облаштування родового помістя); представлення наших інтересів на державному рівні; розповсюдження ідеї родового помістя в суспільстві; підтримка створення родових помість. Тоді вже складно нас буде назвати "сектою".

29-30 жовтня 2005 р. в Києві була проведена конференція щодо заснування громадської організації "Всеукраїнське об'єднання творців родових помість "Родове джерело", але яка не відбулася як засновницька (детальніше про це було написано в першому номері газети "Бути добру").

Для реєстрації потрібно було заснувати 15 місцевих осередків, а на день конференції оформили всього 11 протоколів про заснування місцевого осередку. Окрім цього, необхідно було розробити статут організації: продумати "рідну" структуру, питання ухвалення рішень, фінансування, що чим хоче займатися в організації і багато що інше.

Статут зараз розробляється і буде відісланий для ознайомлення. Всі бажаючі, в тому числі юристи - підключайтеся до сумісної творчості. Координати учасників групи з доопрацювання статуту вказані в першому номері газети.

Приєднуйтеся до розробки статуту, щоб він дійсно був "рідним", щоб потім не говорити, що "за нас знову все вирішили і зробили не так, як ми хотіли". Чим більше людей візьмуть участь в цьому, тим менше можливість зробити статут "демократичним" (шаблонним).

Важливо зробити рідну структуру громадської організації, про яку розповідається в 2 частині 8 книги В. Мегре "Обряды любви": без владного центру і без князів. (Хоча тут говориться про структуру партії, але вона може

бути застосовна і для структури всеукраїнської організації.)

Глава «Ошибка старейшин. Не повторит ошибку», ч. 2 «Обряды любви» кн. 8 «Новая цивилизация»:

«Дружини здесь, Владимир, не являются причиной основной. Она намного глубже, в психологии она.

Не знаю, как сказать яснее, она в забвении заветов предков, как заветов Бога. **Сам посуди: Бог людям всем и каждому одинаковую предоставил власть. А следовательно, совершенным может быть лишь то общественное обустройство, где центра властного не существует. Где каждый равной властью наделён.**

Когда свой голос ты кому-то отдаёшь, на самом деле властью никого не наделяешь, а отдаёшь свой голос человеку, ввергая его в зависимость от сложившейся системы. При этом власть, Богом данную, с себя снимаешь добровольно. И психика у множества людей веками формируется извращённой: правитель и правительства за нас должны вопросы важные решать. О жизненном устройстве мысль не рассуждает у таких людей.

— Так что же, нам теперь голосовать не следует?

— Так партию мы не создадим. По закону голосование необходимо.

— **Необходимо, значит, голосуйте за то, чтоб каждый — не один мог жизнью управлять.**

— Если вы имеете в виду вечные собрания, какие были на Руси ведической, то это никак невозможно.

— Не может народ постоянно съезжаться на собрания из разных концов страны. Да к тому же и не могут зарегистрировать такую партию.

— **Зачем съезжаться? Вы все придумывания нынешние себе во благо примените. Связь, например, там всякую, компьютер. А регистрация?.. Она смешна для партии народной большинства. Вам регистраторам и самим стать предстоит.**

— **И не главное в этом вопросе какая-то регистрация. Главное — не допустить создания так называемого властного центра. Все, что будет работать в центральном аппарате, если по закону вашему он непременно необходим, должны быть строго наёмными. И не иметь никакого доступа к деньгам. Вообще нельзя сосредотачивать деньги в одном месте.**

— Но по закону должен быть обязательно выборным центральным комитет партии.

— **Так и выбирайте туда всех членов партии или всех десятников».**

Важливо, щоб був розроблен статут з рідною структурою, яка описана у 2 частині 8 книги В. Мегре "Обряды любви". І звичайно, активні люди в областях України, що беруть участь в діяльності вищезазначеної організації.

На початку необхідно фактично створити всеукраїнську організацію, а потім її реєструвати, коли є кому і для чого її реєструвати. Тобто, організовані ради - діючі колективи читачів на місцях в більшості областей України і визначено, хто чим займається. Тоді Об'єднання не буде формальною організацією, і дійсно буде всеукраїнським, а не регіональним.

Запрошуємо всіх бажаючих брати участь у створенні громадської організації "Всеукраїнське об'єднання творців родових помість "Родове джерело": у розробці статуту і створенні діючих місцевих осередків.

*Висловив свою думку з цього питання
Вячеслав Богданов.*

Багато людей питають: "Як оформити землю під родове помістя?"
Відповіді на ці питання ви прочитаєте в даній статті.

Порядок отримання землі особистого селянського господарства для облаштування родового помістя на основі чинного законодавства України

Діючий Земельний кодекс України від 25 жовтня 2001 р. на підставі 118 і 121 статей передбачає безоплатну передачу громадянам України шляхом приватизації земельних ділянок для ведення особистого селянського господарства не більше 2,0 гектарів. Ведення особистого селянського господарства регулюється Законом України "Про особисте селянське господарство" від 15 травня 2003 р.

Тобто, на сьогоднішній день громадяни України можуть облаштувати своє родове помістя, приватизувавши один раз земельну ділянку для ведення особистого селянського господарства.

Сьогодні найсприятливішим способом отримання землі для облаштування родового помістя є приватизація (безоплатна передача із земель державної або комунальної власності) земельної ділянки для ведення особистого селянського господарства розміром один гектар (згідно із законом до двох гектарів). Ділянка повинна відноситися до земель сільськогосподарського призначення і знаходитися в запасі або бути в резервному фонді.

Також є можливість оформити земельну ділянку для ведення особистого селянського господарства в оренду терміном до 50 років.

Іноземні громадяни і особи без громадянства можуть мати земельні ділянки для ведення особистого селянського господарства тільки на умовах оренди.

Краще всього для облаштування родового помістя приватизувати земельну ділянку для ведення особистого селянського господарства, яка відноситься до земель сільськогосподарського призначення.

Згідно частини 2 статті 22 Земельного кодексу України (далі - ЗКУ) до земель сільськогосподарського призначення належать: а) сільськогосподарські угіддя (рілля, багаторічні насадження, сінокоси, пасовища); б) несільськогосподарські угіддя (господарські шляхи і прогони, полезахисні лісові смуги і інші захисні насадження, окрім тих, які віднесені до земель лісового фонду, землі під господарськими будівлями і дворами, землі тимчасової консервації і т.п.).

Землі сільськогосподарського призначення передаються у власність і надаються в користування громадянам для ведення особистого селянського господарства, садівництва, городництва, сінокосіння і випасу худоби, ведення товарного сільськогосподарського виробництва (ч. 3 ст. 22 ЗКУ).

Окрім цього, згідно ч. 2 ст. 56 ЗКУ громадянам за рішенням органів місцевого самоврядування і органів виконавчої влади можуть безоплатно або за плату передаватися у власність замкнуті земельні ділянки лісового фонду загальною площею до 5 гектарів у складі угідь селянських, фермерських і інших господарств.

Також, громадянам за рішенням органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування можуть безоплатно передаватися у власність замкнуті природні водойми (загальною площею до 3 гектарів). Власники на своїх земельних ділянках можуть в установленому порядку створювати рибогосподарські, протиерозійні та інші штучні водойми (ч. 2 ст. 59 ЗКУ).

Відповідно до ч. 3 ст. 116 ЗКУ безоплатна передача земельних ділянок у власність громадян здійснюється у випадку:

а) приватизації земельних ділянок, які знаходяться в користуванні громадян;

б) отримання земельних ділянок в результаті приватизації державних і комунальних сільськогосподарських підприємств, установ і організацій;

в) отримання земельних ділянок із земель державної і комунальної власності в межах норм безоплатної приватизації, визначених цим Кодексом.

Передача земельних ділянок безоплатно у власність громадян в межах норм, визначених цим Кодексом, здійснюється один раз по кожному виду використання (ч. 4 ст. 116 ЗКУ).

Згідно ст. 121 ЗКУ громадяни України мають право на безоплатну передачу їм земельних ділянок із земель державної або комунальної власності в таких розмірах: для ведення особистого селянського господарства - не більше 2,0 гектарів (пункт "б" ч. 1).

І про сам порядок отримання землі особистого селянського господарства для облаштування родового помістя.

Коли ви вибрали місце, в якому ви хочете облаштувати своє помістя, необхідно дізнатися, в чиєму веденні знаходиться дана земля (кому вона належить, тобто хто нею розпоряджається) - сільської (селищної) ради або районної державної адміністрації (далі - райадміністрація); чи знаходиться вона в землях запасу, резервного фонду (чи вільна вона) або передана в приватну власність або в користування (оренду).

Згідно пункту 12 Розділу Х "Перехідні положення" ЗКУ до розмежування земель державної і комунальної власності повноваження щодо розпорядження землями в межах населених пунктів, окрім земель,

переданих в приватну власність, здійснюють відповідні сільські, селищні, міські ради, а за межами населених пунктів - відповідні органи виконавчої влади.

Тобто, рішення про приватизацію землі для ведення особистого селянського господарства у межах населеного пункту приймає сільська (селищна) рада, а за межами населеного пункту - райадміністрація.

Дану інформацію можна дізнатися у голови сільської (селищної) ради або райадміністрації, або в районному відділі по земельних ресурсах. До вищестоячих установ краще не ходити, оскільки на місцях краще знати, що у них насправді, та і чим "вище" підеш, тим може бути складніше і довше отримати не тільки інформацію, але і землю. Ведення переговорів з чиновниками - це індивідуальний момент і у кожного він відбувається особисто.

Можна голові сказати, що вам сподобалася земля, яка знаходиться в такому-то місці і ви б хотіли її приватизувати для ведення особистого селянського господарства розміром в один гектар, щоб там посадити сад, город, побудувати будинок, тобто з часом переїхати жити туди. Якщо вас декілька чоловік (хочете створити родове поселення), то можна сказати, "що я з друзями вирішив жити на землі і ми б хотіли приватизувати земельну ділянку для ведення особистого селянського господарства розміром в один гектар для кожного".

Краще говорити те, що вам дійсно хочеться сказати, а не за якимсь шаблоном або методикою. Як ви поясните чиновникові, що ви хочете і для чого, таким і буде результат.

Я думаю, що чиновникові важливо пояснити, чому ви вирішили жити на даній землі, чому саме гектар, і що ви її не збираєтеся продавати (якщо у нього будуть сумніви з цього приводу).

З приводу побоювань у голови можливого продажу приватизованої вами землі можна сказати, що ви укладете між собою (або з головою) договір, що містить положення про те, що земельна ділянка знаходиться у власності з обмеженнями відносно використання земельної ділянки, у тому числі і заборону продавати або іншим способом відчужувати на необмежений час (довічно, або можна написати строком до 99 років) земельна ділянка, окрім передачі її у спадок (обмеження прав на землю відповідно до статей 110, 111 Земельного кодексу України). І даний договір підлягає державній реєстрації у відповідному органі по земельних ресурсах. Зразок вищезазначеного договору можна знайти на форумі сайту zku.org.ua у темі "Юридична тема про помістя".

Коли ви дізналися, в чиєму веденні знаходиться земля і отримали згоду на її приватизацію (що вона вільна і її можна вам приватизувати), ви подаєте заяву в сільську (селищну) раду, якщо земля знаходиться в комунальній власності, або райадміністрацію, якщо земля знаходиться в державній власності.

Ось зразок форми заяви на приватизацію земельної ділянки:

_____ (сільська, селищна, міська рада
або районна державна адміністрація)
_____ (району)
_____ (області)
від _____
який мешкає _____ (прізвище, ім'я, по батькові)
_____ (адреса проживання)
_____ паспорт: серії _____ № _____
_____ виданий _____ від _____
_____ (ідентифікаційний номер)

Заява

Прошу передати мені безоплатно у приватну власність земельну ділянку для ведення особистого селянського господарства площею 1,0 га.

Земельна ділянка розташована в _____

_____ (адреса місцезосташування)
" _____ 200 ____ р. _____ (підпис заявника)

Або подають заяви наступного змісту:

Прошу _____ (сільська, селищна, міська рада або районна державна адміністрація) надати дозвіл на розробку проекту відведення земельної ділянки для передачі у приватну власність для ведення особистого селянського господарства площею 1,0 га.

Якщо ви вирішили робити дороги (проходи), виділяючи від своєї ділянки частину землі, то тоді необхідно передбачити в заяві розмір ділянки більше 1,0 га з урахуванням площі землі для даних доріг (проходів). А також для земель спільного центру поселення, якщо ви його відразу оформляєте на всіх. Більш докладніше про це мовиться нижче.

Ваша заява на приватизацію земельної ділянки (або заяви вашої групи на приватизацію земельної ділянки кожним громадянином) розглядаються на найближчій сесії сільської (селищної) ради (приблизно засідання ради збираються 1 раз на три місяці) або в районній державній адміністрації. Сільська (селищний) рада або райадміністрація видає дозвіл на розробку проекту відведення земельної ділянки.

З цим дозволом ви йдете в організацію, що має відповідний дозвіл (ліцензію) на виконання цих видів робіт. Як правило, цим займаються районні відділи по земельних ресурсах, або ці роботи виконує районний архітектурний відділ. Краще звертатися в районний відділ по земельних ресурсах: у них передбачені державні розцінки на виконання даних робіт.

Можна укласти доручення на одного (або двох чоловік - для підстраховки), який оформлятиме документи по отриманню земельних ділянок у власність для ведення особистого селянського господарства (щоб не всім колективом ходити по чиновниках (інстанціям).

Ось зразок форми доручення:

ДОРУЧЕННЯ

м. _____ "___" _____ 200__р.

Ми, громадянин _____, який мешкає _____, гр. _____, який мешкає в _____, цим дорученням уповноважуємо гр. _____, який мешкає в _____:

— приватизувати на ім'я кожного з нас окремі земельні ділянки для ведення особистого селянського господарства в розмірі 1 га (один гектар) кожному, що знаходяться в _____ та отримати державні акти на вищевказані земельні ділянки;

— представляти наші інтереси в усіх установах, організаціях та підприємствах з різною формою власності по питанням відводу та приватизації земельних ділянок.

Для чого надаємо йому право: подавати від нашого імені заяви, отримувати необхідні довідки і документи, розписуватися за нас, оплачувати відповідні рахунки, а також виконувати всі інші дії, пов'язані з цим дорученням.

П.І.Б. _____

П.І.Б. _____

Підписи завіряю _____

Перш ніж звернутися до даної організації, бажано мати свій проект (план) родового поселення, в якому ви визначили форми, розміри, місцезнаходження ділянок, доріг, проходи між ділянками, де буде розташований спільний центр (земельна ділянка, яку можна оформити на одну людину, з подальшим укладенням нотаріального договору на загальну часткову власність на дану ділянку, або відразу оформити на всіх) і т.д. Інакше в організації вам зроблять форми і розташування ділянок так, як зручно їм (як вони звикли робити).

Також наперед вирішити питання з дорогами, проходами (з усіх боків ділянки): щоб їх в проекті землевідводу відразу визначили та виділяли на місцевості, коли будуть встановлювати в натурі (на місцевості) межі земельних ділянок (це краще та зручніше) або передбачити тільки головні дороги (а на проходи самим відступити від кожної ділянки після виділення землі в натурі (на місцевості); дані проходи будуть в державній або комунальній власності (тоді не потрібно платити податок на землю за дороги навколо ділянок), або в приватній власності (тоді без вашої згоди на них нічого здійснювати, і можна укласти договір земельного сервіту (право проходу і проїзду по даним (чужим) земельним ділянкам), або договір про те, що дані земельні ділянки (які використовуються для доріг, проходів) знаходяться в загальній пайовій власності всіх сусідів).

Сам порядок безоплатної приватизації земельних ділянок громадянами передбачений статтею 118 ЗКУ:

6. ГРОМАДЯНИ, ЗАЦІКАВЛЕНІ В ОДЕРЖАННІ БЕЗОПЛАТНО У ВЛАСНІСТІ ЗЕМЕЛЬНОЇ ДІЛЯНКИ ІЗ ЗЕМЕЛЬ ДЕРЖАВНОЇ АБО КОМУНАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ ДЛЯ ВЕДЕННЯ фермерського господарства, ведення ОСОБИСТОГО СЕЛЯНСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА, ведення садівництва, будівництва і обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка), індивідуального дачного будівництва, будівництва індивідуальних гаражів У МЕЖАХ

НОРМ БЕЗОПЛАТНОЇ ПРИВАТИЗАЦІЇ, ПОДАЮТЬ ЗАЯВУ ДО ВІДПОВІДНОЇ РАЙОННОЇ, КИЇВСЬКОЇ ЧИ СЕВАСТОПОЛЬСЬКОЇ МІСЬКОЇ ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ АБО СІЛЬСЬКОЇ, СЕЛИЩНОЇ, МІСЬКОЇ РАДИ ЗА МІСЦЕЗНАХОДЖЕННЯМ ЗЕМЕЛЬНОЇ ДІЛЯНКИ. У ЗАЯВІ ЗАЗНАЧАЮТЬСЯ БАЖАНІ РОЗМІРИ ТА МЕТА ЇЇ ВИКОРИСТАННЯ.

7. Відповідна місцева державна адміністрація або сільська, селищна, міська рада розглядає заяву, а при передачі земельної ділянки фермерському господарству - також висновки конкурсної комісії, і в разі згоди на передачу земельної ділянки у власність надає дозвіл на розробку проекту її відведення.

8. Проект відведення земельної ділянки розробляється за замовленням громадян організаціями, які мають відповідні дозволи (ліцензії) на виконання цих видів робіт, у строки, що обумовлюються угодою сторін.

9. Проект відведення земельної ділянки погоджується з органом по земельних ресурсах, природоохоронним і санітарно-епідеміологічним органами, органами архітектури і охорони культурної спадщини та подається на розгляд відповідних місцевої державної адміністрації або органу місцевого самоврядування.

10. Районна, Київська чи Севастопольська міська державна адміністрація або сільська, селищна, міська рада у місячний строк розглядає проект відведення та приймає рішення про передачу земельної ділянки у власність.

11. У разі відмови органу виконавчої влади чи органу місцевого самоврядування у передачі земельної ділянки у власність або залишення заяви без розгляду питання вирішується в судовому порядку.

І ще один момент. Згідно ст. 125 право власності на земельну ділянку виникає після одержання її власником (або користувачем) документа, що посвідчує право власності чи право постійного користування земельною ділянкою, та його державної реєстрації. Право на оренду земельної ділянки виникає після укладення договору оренди і його державної реєстрації. Приступати до використання земельної ділянки до встановлення її меж у натурі (на місцевості), одержання документа, що посвідчує право на неї, та державної реєстрації забороняється.

Згідно п. 2.1. Наказу Державного комітету України по земельних ресурсах від 4 травня 1999 року № 43 "Про затвердження Інструкції про порядок складання, видачі, реєстрації і зберігання державних актів на право власності на земельну ділянку і право постійного користування земельною ділянкою та договорів оренди землі" роботи по складанню державного акту на право власності на земельну ділянку виконуються в такій послідовності:

- підготовчі роботи;
- встановлення (відновлення) в натурі (на місцевості) меж земельної ділянки і меж обмежень на використання земельної ділянки;
- складання кадастрового плану земельної ділянки;
- заповнення бланку державного акту.

У п. 1.16. Наказу Державного комітету України по земельних ресурсах від 4 травня 1999 року № 43 передбачена технічна документація, яка включена в складання державного акту на право власності на земельну ділянку.

Відповідно до статті 1 Закону України "Про захист конституційних прав громадян на землю":

1. Вартість робіт із землеустрою щодо виготовлення документів, які засвідчують право власності на земельні ділянки, при виділенні в натурі (на місцевості) земельних ділянок власникам земельних часток (паїв) не може перевищувати п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

2. Вартість робіт із землеустрою щодо виготовлення документа, який засвідчує право власності на земельну ділянку, при безоплатній передачі земельних ділянок у власність громадянам України відповідно до статті 121 Земельного кодексу України, окрім випадків, визначених частиною першої цієї статті, не може перевищувати дев'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (ПРИМ.: 153 ГРН.).

Примітка: один неоподатковуваний мінімум доходу громадянина дорівнює 17 грн.

Згідно ч. 4 ст. 29 Закону України "Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обмежень" органи державної влади, органи місцевого самоврядування і їх посадовці, ГРОМАДЯНИ УКРАЇНИ, ЯКИМ ПЕРЕДАНІ БЕЗОПЛАТНО У ВЛАСНІСТІ ЗЕМЕЛЬНІ ДІЛЯНКИ ВІДПОВІДНО ДО СТАТТІ 121 ЗЕМЕЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ, ЗВІЛЬНЯЮТЬСЯ ВІД СПЛАТИ ДЕРЖАВНОГО МИТА ЗА ДЕРЖАВНУ РЕЄСТРАЦІЮ РЕЧОВИХ ПРАВ ТА ЇХ ОБМЕЖЕНЬ, а також платежів за надані Державним реєстром прав послуги у зв'язку з виконанням ними повноважень, визначених законом.

Нижче розглянуті інші можливі ситуації з отриманням землі для облаштування помістя.

Дуже поширені випадки, коли земля сільськогосподарського призначення знаходиться у власності або в користуванні (оренді) або передана під земельні частки (паї).

Складність даної ситуації в тому, що згідно пункту 15 Розділу X "Перехідні положення" ЗКУ громадяни та юридичні особи, які мають у власності земельні ділянки для ведення селянського (фермерського) господарства та іншого товарного сільськогосподарського виробництва, а також громадяни України - власники земельних часток (паїв) не вправі до 1 січня 2007 року продавати або іншим способом відчужувати належні їм земельні ділянки та земельні частки (паї), крім передачі їх у спадщину та при вилученні земель для суспільних потреб.

Проте їх теж можна приватизувати. Але це складний і трудомісткий процес.

Для цього спочатку необхідно буде домовлятися з власником або орендарем даної земельної ділянки, щоб вони відмовилися від цієї землі на користь держави або відповідної сільської (селищної) ради (якщо у вас вийде домовитися з ними про безкоштовну відмову від землі, то це добре, а так, швидше за все, доведеться викупити у них дану землю). А також мати попередню згоду голови сільської (селищної) ради або райадміністрації (залежно від того, де розташована земельна ділянка), щоб він потім передав вам дану земельну ділянку через приватизацію у власність. Порядок добровільної відмови від права власності або права постійного користування земельною ділянкою передбачений статтею 142 ЗКУ.

Є випадки, коли земельні частки (паї) переформлювали на інших осіб. Важливо, щоб це було законно (щоб потім не забрали землю за рішенням суду). Наприклад, по генеральній довіреності передавали земельні частки (паї) в оренду з правом подальшого викупу.

Особливістю земельних часток (паїв) є те, що їх власники мають тільки сертифікати на право на земельну частку (пай) - документ, в якому мовиться, що людина має у власності умовно декілька гектарів землі, які не виділені в натурі (на місцевості).

Відповідно до пункту 16 Розділу X "Перехідні положення" ЗКУ громадянам - власникам земельних часток (паїв) за їх бажанням виділяються в натурі (на місцевості) земельні ділянки з видачею державних актів на право власності на землю.

Виділення в натурі (на місцевості) земельних ділянок регулюється Законом України "Про порядок виділення в натурі (на місцевості) земельних ділянок власникам земельних часток (паїв)".

Сам процес виділення в натурі (на місцевості) земельної частки (паю) є дорогим і не дуже швидким.

Існує один механізм переформування земельних часток (паїв) з виділенням в натурі (на місцевості) земельної ділянки власником земельної частки (паю) із зміною цільового призначення землі. Але цей варіант ще складніше попередніх.

Для цього необхідно буде спочатку домовлятися з власником земельної частки (паю), щоб він, по суті, відмовився від цієї землі на вашу користь. Для цього він пише заяву в сільську (селищну) раду або райадміністрацію (залежно від того, де умовно розташована земельна ділянка) приблизно наступного змісту: "Прошу виділити земельну частку (пай) в натурі із зміною цільового призначення землі для ведення особистого селянського господарства на користь П.І.Б. (вказуєте своє П.І.Б.)". Але для цього необхідно мати попередню згоду голови на зміну цільового призначення землі.

Зміна цільового призначення землі передбачена статтею 20 ЗКУ і регулюється Постановою Кабінету Міністрів України "Про затвердження Порядку зміни цільового призначення земель, які перебувають у власності громадян або юридичних осіб".

Окрім цього, деякі сім'ї або колективи сімей купують в селах будинки з ділянкою землі (або декілька сусідських ділянок землі з будинками), щоб загальний розмір землі був не менше одного гектару (що законодавством України не заборонено).

У даній статті відображені загальні моменти по отриманню землі. В кожному районі можуть бути свої особливості оформлення документів. Тому, перш ніж йти оформляти землю, корисно буде вивчити вже наявний досвід сусідів-однодумців.

У статті використані витяги з законодавства України за станом на 01 липня 2005 р. У подальшому можливі внесення змін і доповнень, тому необхідно стежити за станом чинного законодавства України.

Офіційний сайт Верховної Ради України: www.rada.kiev.ua.

З повагою, Вячеслав Богданов, vyacheslav_bgd@mail.ru.

У рубриці "Юридичні питання по родовому маєтку" розглядаються і обговорюються питання, пов'язані з отриманням землі, досвід спілкування з місцевою владою, реєстрація земельної ділянки, житлового будинку, дитини народженої вдома, домашня освіта і т.п.

Цікавляйте в редакцію Ваш досвід з цих питань, практичну інформацію, яка буде корисна всім нам.

Ліщина

Учені, що дослідили горіхи ліщини, були уражені тим, що вміст білка в них є ідеальним для людини. Ніби хтось спеціально збалансував речовини в горіхах. Ми знаємо цього "когось" і раді йому. Кедри в помісті почнуть плодоносити через багато років, а ліщина зможе принести горіхи набагато раніше, років через шість.

Всі види ліщини стійкі до тіні, але вимогливі до родючості ґрунтів. Вони віддають перевагу свіжим, родючі ґрунти помірної і підвищеної вологості, а бідних піщаних або заболочених ґрунтів не переносять. З іншого боку сама ліщина збагачує ґрунт органічними і мінеральними речовинами, оскільки опадає багато листя.

У нас ареал зростання ліщини - Російська рівнина, Західний Урал, Кавказ, Східна Сибір і Далекий Схід, на яких виростає 5 її видів. Всі види ліщини добре співіснують з ялиною, а в тайзі поєднуються кедр, горобина, малина та ліщина.

Ліщина, що росте у нас, зазвичай ушкоджується морозами навіть в європейському м'якому кліматі. Тому, перш ніж її садити, потрібно передбачити захист від пануючих вітрів, висадивши за 2-3 роки до них лісосмугу або живу огорожу.

Як і дуб, в давні часи ліщина вважалася священною. Її забороняли вирубувати. Вірили, що вітка горіхового дерева може вказувати на зариті кладі, що горіхи володіють чарівною силою робити людину невразливою, зупиняти стрілу, що летить, гасити вогонь, припиняти грозу, звільняти від ланцюгів. Багато казок існує про золоті

горіхи із смарагдовими ядрами.

Ліщина дає живильні плоди. Горіхи містять 62% жиру і 17% білків. Поживність (калорійність) горіхів ліщини в 2 рази вище ніж калорійність пшениці, в 3 рази - маку, в 8 разів - молока.

Горіхове масло ясно-жовтого кольору, високої якості, на смак нагадує мигдальне. З макух, що отримуються після віджимання масла, роблять коржіки і халву.

Горіхове масло чудове тим, що при згоранні не дає кіптяви. Для перевірки цього, можна заострити ядро горіха і запалити - полум'я буде рівним, без кіптяви.

З сирого насіння ліщини можна виготовити смачне молоко і вершки. Очищені горіхи розрізають, замочують на ніч і потім розтирають в ступці або розмелюють на кавоварці. Одну частину горіхової маси заливають 9-а частинами води періодично помішуючи протягом 15 хвилин. Отриману масу зціднують або просто зливають молоко, що утворилось зверху, яке потім кип'ятять, додаючи небагато соли і цукру на смак. Таке ж молоко можна отримати з сої, конопель або маку.

Горіхові вершки отримують очистивши від лушпиння чисті ядра, підсмаживши, подрібнивши, розтерши у ступці, поступово додаючи невелику кількість води. Масу збовтують до однорідної консистенції.

Підготовлено за матеріалами Леоніда Карпова і Любові Мазавої.

Альманах "Живий дом", м. Челябінськ, жовтень 2002 року.

Інформаційний центр спітворючів Родових помість

Інформаційний центр спітворючів Родових помість готує до випуску "Інформаційний вісник 2006", де зібрана інформація про помістя та поселення, що створюються. В ньому є короткий опис подій і заходів, що пройшли в 2005 році, перелік заходів на 2006 рік, як в Україні, так і в інших Ведруських регіонах. Також у Віснику зібрано багато іншої корисної інформації.

У зв'язку з великим потоком інформації, випуск "Інформаційного вісника 2006" затримався, його розсилка планується в лютому.

Київський інформаційний центр почав свою діяльність з серпня 2005 року. За цей час відбулося знайомство з цікавими людьми, які проводили творчі вечори, виступали з лекціями, передаючи свій практичний досвід. Сонячні, зоряні, світанкові, вогненні барди частенько бували в гостях - даруючи нові, прекрасні пісні. З своїми сольними концертами в Києві виступали: Ірина Печерська з Донецька, Віктор Пашник з Івано-Франківська, Алесь Алісевич з Білорусії. У вересні відбувся виступ ХІ каравану, про що засвідчено у фільмі, випущеним Інформаційним центром.

Пройшла перша образотворча гра "Як знайти свою половинку". Для кожного учасника відкрився багатогранний підхід до рішення поставленої задачі. У грі брали участь сусіди з Житомира, Луцька і Нікополя.

Кожну п'ятницю у нас проходять творчі вечори, плануються такі найближчі теми:

10 лютого - Юрій Іванович Калініченко. Майстер

бджільництва з багаторічним стажем.

Наступні теми відкриті. Чекаємо пропозицій і участі.

17 лютого - творчий вечір разом з учасниками Каравану Любові сонячних бардів.

18 лютого до Києва приїжджає ХІІ Караван Любові сонячних бардів. У складі, якого: Олександр Зотов з Донецька, Сергій Миколаїв з Чебоксар, Сергій Солоний з України, Олександр Новіков з Дніпропетровська, Олег Русак з Білорусії, Ірина Крайнер з Росії, Олег Арзамасцев з Гріцева, Марина Дерягина з Росії та інші караванники.

Того ж дня в приміщенні Інформаційного центру пройде другий ярмарок продукції з Родових помість, що зроблена умільцями своїми руками.

Ласкаво запрошуємо учасників і гостей на ярмарок.

В Інформаційному центрі зібрана велика відеоколекція фільмів. Кожного тижня плануємо показувати найцікавіше для тих, хто створює Родове помістя, кому цікава дана тематика.

Постійно поповнюється бібліотека цікавих книг і газет. Кожен зможе знайти для себе цікаву інформацію.

Ми раді бачити Вас за адресою: м. Київ, вул. Бучми 5А, 2-й поверх.

Добратися до нас можна: (1) від з/д вокзалу на маршруті № 480 через міст Патона або (2) на метро до ст. Лівобережна, потім на авт. № 49 або маршруті № 249 до зуп. вул. Бучми (напроти АТС Укртелеком).

Зв'язатися з нами можна за телефонами: (044) 592-8139, Даниленко Роман 8-050-8092264, Олена Гірченко 8-050-6828184. Інтернет: <http://www.ICvseRP.org.ua>, e-mail: info@ICvseRP.org.ua.

24-26 лютого 2006 року - Всеукраїнська Образотворча Конференція творців родових помість

24-26 лютого 2006 року ІЦ СРП проводить в м. Києві Всеукраїнську Образотворчу Конференцію творців родових помість.

Перший день буде присвячений обміну практичним досвідом побудови родових помість та поселень. Запрошуємо виступити всіх, у кого є такий практичний досвід, корисний для майбутніх поселенців. Повідомте нам теми і тези Вашого виступу і ми внесемо вас до програми. У другий і третій дні вироблятимемо і прийматимемо рішення по прискоренню процесів створення помість та поселень. Робота в ці дні йтиме в невеликих групах (6-10 чол.) з обговоренням рішень на загальних зборах-пленарах. Запрошуємо представників від кожної організації читачів книг В. Мегре або поселень, що створюються.

Бажаючи забезпечуватися проживанням та харчуванням. Вартість уточнюйте по вказаних телефонах.

Об'яви

Проводяться курси Академії розвитку Родових Помість в лютому (та планують провести в березні 2006 р.). Курси десятиденні, вартістю 6750 рос. рублів (бажано попередньо зробити "заявку"). Адреса академії: 610000, Росія, м. Кіров, вул. Леніна, 80, e-mail: ws-ws@yandex.ru, тел. 8-107(8332) 77-53-98, 38-60-33; факс: 38-60-58. Детальнішу інформацію можна подивитися на сайті www.anastasia.ru.

Шукаю партнера з технічним складом розуму і досвідом авторемонту для розробки і випробування пристрою для двигунів внутрішнього згорання, що дозволяє зекономити 20% палива та зменшити викиди більш ніж на 50%. Звертатися: pidna_zemlya@ukr.net, 8(050) 3348771 Юрій.

Для створення сайту "Рідної партії" потрібні: програміст (бажане знання РНР-технологій) і дизайнер. Якщо у Вас є бажання прийняти в цьому участь - пишіть на info@ridnapartiya.org.ua.

Актуальне питання

Зараз в зимовий період є одне актуальне питання: "Як можна утеплити стіни будинку, щоб вони швидко не охолоджувались?"

Якщо хтось знає, як можна утеплити стіни будинку, щоб вони швидко не охолоджувались (бажано практичний досвід з незначними витратами, щоб його можна було зробити самому), то напишіть про це в редакцію "Бути доброю" і ми розмістимо цю інформацію в газеті.

Це потрібно для більш раціонального використання джерел енергії (зокрема альтернативні).

Необхідність створення Рідної партії

Після прочитання людьми книг Володимира Мегре серії «Дзвенячі кедри Росії» почали виникати читацькі клуби, які переросли в анастасієвський рух. Даний рух об'єднує людей-однодумців, бажаючих облаштувати свої родові помістя. Анастасієвський рух можна ще назвати «Рух читачів книг В. Мегре» (анастасієвець — умовна назва, під якою мається на увазі людина, яка прочитала книги і яка підтримує ідею Анастасії про родові помістя).

Так, В. Мегре на конференції в Санкт-Петербурзі говорив, що впродовж 10 років одна і та ж помилка була. Якщо проводять конференції, форуми, зустрічі, то потрібно про це повідомити посадовців і зробити необхідну документацію, як того вимагають їх правила. Потрібно це для того, щоб нас не тільки не сприймали за секту, але і не «ускладнювати» з ними ситуацію. А для цього нам необхідно офіційно бути представленими.

Згідно статті 1 Закону України «Про об'єднання громадян» об'єднання громадян може бути представлено громадською організацією і політичною партією.

У громадської організації і політичної партії дуже різні функції і можливості (те, що може організація, не завжди може партія, і навпаки).

Так, в діяльності громадських організацій можуть брати участь колективні члени.

У порядку, передбаченому законодавством, політичні партії мають право:

- брати участь у створенні державної політики;
- брати участь у формуванні органів влади, місцевого самоврядування і на представництво в їх складі;
- доступ під час виборчої кампанії до державних засобів масової інформації.

Громадські організації, з метою виконання статутних завдань і цілей, мають право здійснювати необхідну господарську та іншу комерційну діяльність шляхом створення господарських установ і організацій із статусом юридичної особи, заснування підприємств в порядку, встановленому законодавством.

А політичні партії, створені ними установи і організації не мають права засновувати підприємства, окрім засобів масової інформації, і займатися господарською і іншою комерційною діяльністю, за винятком продажу суспільно-політичної літератури, інших агітаційно-пропагандистських матеріалів, виробів з власною символікою, проведення фестивалів, свят, виставок, лекцій, інших суспільно-політичних заходів.

Окрім цього, проводяться форуми, зустрічі, круглі столи, конференції, на які можуть бути запрошені тільки громадські організації або тільки представники політичних партій.

Тому краще всього, щоб рух читачів книг В. Мегре був офіційно представлений всеукраїнською громадською організацією і політичною партією, і використовувати їх як «інструмент»: коли застосувавши «вікрутку», а коли — «молоток».

Така ідея виникла на з'їзді руху читачів книг В. Мегре, який проходив в м. Одесі з 5 по 7 серпня 2005 р.

Основна думка така, що на основі даного руху спочатку реєструється всеукраїнська громадська організація, а потім

політична партія, які один одного доповнюватимуть і допомагатимуть.

Також, будуть люди, які принципово захочуть бути членами організації, але не партії, через негативне ставлення до всієї політики і партій.

В Україні прийнята пропорційна система (за партійними списками) виборів у Верховну Раду України. І депутати, які пройшли у Верховну Раду України від певної партії, не можуть з неї вийти (оскільки позбудуться депутатського мандата, згідно з новими змінами, прийнятими в Конституцію України) і будуть зобов'язані голосувати так, як скаже «партія» (існує у них партійна дисципліна, за недотримання якої можуть виключити з партії).

Партія потрібна ще і тому, що все одно багато хто з нас йде на вибори і голосує за партії і кандидатів в народні депутати, як у Верховну Раду України, так і місцеві ради. Так краще вже голосувати за «своїх», рідних, хто відкрито і щиро підтримує ідеї Анастасії.

Рідна партія ще необхідна для розповсюдження на загальнодержавному рівні ідеї про родові помістя, засноване на принципах, висловлених Анастасією. Адже, коли буде справжня осмислена свідомість у людей, тоді можна і видвигати на законодавчому рівні закон «Про родові помістя та родові поселення». Якщо прийняти цей закон до досягнення певного рівня свідомості у критичної маси людей, то таким чином можна дискредитувати ідею.

«Але ж неможливо здійснити ідею родових помість без Анастасії!»

Безкоштовний гектар, звичайно, багато узяти погодяться. А далі що? Звичне картопляне поле? Або розкішний котедж, з підстриженими по-англійськи газонами навколо. Але ж це все вже є. Навіщо тоді город городити?»

Справа-то, виявляється, зовсім не в гектарі, вся справа у філософії, відчуттях, світовідчужанні і меті Людини, що встала на цей гектар землі. І якщо ми прибираємо Анастасію, виводиться цей гектар з контексту, сказаного Анастасією, то прибираємо основне і тим самим компрометуємо ідею. Отримуємо колосп, елітне селище з розкішними газонами і котеджами. Отримуємо сумний вчорашній день, а не майбутній» (стаття Володимира Мегре «Сплящие Ведрусы»).

Прийняттям тільки закону, яким би «духовним» він не був, нічого не змінить, поки не зміниться сама людина, її рівень свідомості. Простий приклад з Біблією. Всі знають дуже добре 10 заповідей, але чи багато їх дотримуються в своєму житті.

Ось і виходить, що метою Рідної партії є створення умов для повернення в сім'ї енергії Любові та створення сприятливих умов для облаштування родових помість.

Ініціативна група по створенню Рідної партії.

Контакти: e-mail: info@ridnapartiya.org.ua.

Докладнішу інформацію про Рідну партію, яка створюється, можна отримати на сайті www.ridnapartiya.org.ua.

Запрошуємо до співтворчості

Дорогі читачі! Ви можете розмістити на сторінках газети і на сайті zku.org.ua інформацію про вашу діяльність, досвід отримання землі і облаштування родових помість, взаємодію з органами влади і між собою в процесі створення родових поселень. Чекаємо ваших відгуків і пропозицій.

Також присилайте інформацію про заходи, зустрічі, конференції читачів книг В. Мегре, які проходять у вас в регіоні, про родові поселення, що формуються, про пошук однодумців, коханого (коханої).

Присилайте Ваші матеріали в редакцію газети. Якщо ви бажаєте, щоб Ваш матеріал був розміщений в найближчому номері, надсилайте його до 15 числа поточного місяця (до верстки номера), бажано в електронному вигляді.

Запрошуємо до співпраці по розповсюдженню газети в своєму регіоні.

Діє постійно адресна підписка. Вартість підписки на півроку (6 номерів) 18 грн. Газета висилається поштою щомісячно за вказаною адресою. Для цього необхідно повідомити свою повну поштову адресу і зробити грошовий переказ телеграфом: АКБ «Правекс-банк» (переказ «Правекс-телеграф») на ім'я Богданова Вячеслава Федоровича в м. Київ, або через Укрпошту за адресою: Богданов Вячеслав Федорович, Київ-1, 01001, до запитання.

Про відправку грошей необхідно повідомити по телефону 8-050-968-02-09 (Тетяна), 8-096-336-46-82 (Світлана) або листом за поштовою адресою: Богданов Вячеслав (газета «Бути добру»), а/с № 492-В, Київ-1, 01001, або по e-mail: gazeta@zku.org.ua. Окрім цього, замовити газету можна поштовою пересилкою (з передплатою).

Газету можна придбати в м. Києві: на книжковому ринку «Петрівка» (метро «Петрівка») 41 ряд 5 місце, 54 ряд 11 місце і в Інформаційному центрі співтворців Родових помість (вул. Бучми, 5А).

Баллада

Я сплю... и вижу вещей сон -
Передо мной мой отчий дом.
И мама тёплой рукой
Перебирает локон мой.

Поёт от нежности душа!
О, мама! Как ты хороша!
И хочется её обнять,
Щекой прижаться и стоять.

Передо мной мать и отец -
Нет ближе и родней сердец!
Нет глаз с такою добротой -
Хоть обойди весь шар Земной!

Картина детства вдруг ушла.
Или в другую перешла.
И вновь я вижу отчий дом -
Да, только пуст и грустен он.

Отец и мать сидят вдвоём
За старым и большим столом.
Мы выросли - идут года!
И разлетелись кто куда.

Не слышно детской суеты.
Тихонько тикают часы,
И мама старенькой рукой
Седой поправит локон свой...

Вдруг ... вижу, что рука - моя.
И старенькая мама - Я,
И что сижу Я у окна
И жду детей своих... одна!

И я проснулась!.. - Что сказать?..
Как свои чувства передать?
И как вернуть себе самой
Души утерянный покой?..

Мне говорят: - Все мамы ждут,
Что дети их домой придут.
Мне говорят, что - Ты смирился!
Мир так устроен - это жизнь!

Так было! Есть! Будет всегда!
Уходят дети из гнезда!
Но, как смириться? Как понять?
Зачем же мы должны страдать?

И вдруг... пришла Благая Весть!
- Покой найти мы можем здесь!
И захотелось закричать:
- Не нужно детям уезжать!

Чтобы вернуть детей своих -
Построить нужно ДОМ для них,
Где НЕТ печали и забот,
Где ВСЁ в гармонии живёт.

Для этого Вам нужно взять
ГЕКТАР ЗЕМЛИ - не ПОЛ, не
ПЯТЬ. Всех любящий, наш БОГ-
ГЕКТАР - на родине своей,
Иль где приятней и родней.

С ЛЮБОВЬЮ к детям и к земле
Здесь прикоснитесь Вы к траве!
С осознанностью и с добром
Садите САД и стройте ДОМ!

Только НЕ прежний ДОМ -
другой,
Взращенный собственной рукой!
Без плаги, химии, заводов,
В гармонии с родной природой.

Чтоб сотворить НЕ мёртвый ДОМ,
Который требует ремонт.
И НЕ обычный огород,
Где спину гнёт честной народ.

Чтобы для любви распахнулись
сердца.
Припев:
Солнце моё - это ты!
Море и радуга и цветы
Звезды, сияющие во тьме
Протяни свой луч от тебя ко мне.
Солнце моё! Засветись!
Посмотри в глаза мне и улыбнись

А Райский Сад, где всё само
Расти в гармонии должно.
И каждый день и каждый час
Всё в доме радовало глаз!

Живой забор и лес и пруд.
В котором лилии цветут,
Лягушки, белки, соловьи -
Пространство Вечное Люви!

А Мы здесь будем просто жить.
И, ВСЁ должно нам здесь
служить -
Кормить, поить и одевать,
Любить, лечить, оберегать!..

То НЕ утопия, НЕ бред!
Фантазии здесь тоже НЕТ!
Так изначально всё - давно!
Придумано и нам дано!

Так сотворил для нас Отец,
Всех любящий, наш БОГ-
ТВОРЕЦ!
Хотел ОН, как и мы - поверь,
Лишь СЧАСТЬЯ для своих детей.
И сделать может так ... ЛЮБОЙ!
И одинокий, и больной.
Пусть даже беден Ты, иль стар,
Начни сажать ты СВОЙ гектар.

ЛЮБОВЬЮ землю обогрей!
МЕЧТОЙ своей её лелей!
Руками Землю обними!
Душой своей её прими!

Откликнется Она всегда!
Продли тогда твои года!
И приведёт к тебе Любовь,
Чтобы твой Род продлился вновь!

Протяни мне руки, скажи мне -
ДА!
Добрые соседи с тобой всегда!
На пути ты встретил свою любовь,
Ты порадуй мир - он ведь такой!
Ты возьми гитару - песенку спой
И любовь идёт по жизни с тобой!
Припев:

Так будет! Знаю! И тогда -
Вернутся дети навсегда!
Вернутся дети в ДОМ живой,
И обретут в душе покой.

Найдут здесь счастье и уют.
И дружно вместе заживут.
Не будет брошенных детей,
И одиноких матерен!..

И Мы ведь - дети все Одной
Единой Матери Родной!
Мы - дети все Родной Земли!
И ждёт Она, чтоб Мы пришли!

Ждёт терпеливо и давно, Глядит в
небесное окно.
И Бог Наш - любящий Отец,
Он тоже ждёт - из века в век...

Ждёт, что познает Человек
Суть бытия и, наконец,
Цивилизованный свой АД
Он превратит в цветущий САД!

Отец Наш ведаёт, что ЭТО
Подвластно только Человеку!
Лишь Человек - никто другой -
Владеет собственной судьбой!

И БУДЕТ счастье здесь! ВЕЗДЕ!
Для ВСЕХ, живущих на Земле!
Я в Рай Земной Мечтой Лечу!
Я - ЧЕЛОВЕК! - Я!
ТАК!
ХОЧУ!

Евгенія Бобченко,
м. Запоріжжя

Співасмо разом

СОЛНЦЕ МОЄ!

Если вышел в путь, - надо идти,
К счастью своему - оно впереди.
Если начал петь - пой для
ТВОРЦА!

Наш гимн

Прийжджаю до майбутніх поселенців в красивій білій шубі і
чую обурено-докірливе питання: «І скільки бідних песців було
занапащено для цієї шуби?». «Що ви, що ви, це ж штучна!...».
«І скільки бідних штучних песців занапащено для цієї шуби??».

Газета інформаційно-аналітичного центру
«Дзвенячі кедри України»

Інформаційно-аналітичний центр «Дзвенячі кедри України»
Всеукраїнської громадської організації «Бути добру», яка створена для
інформаційної підтримки і освітлення діяльності читачів книг В. М. Мегре,
об'єднаних ідеєю про родові помістя (веб-сайт центру: zku.org.ua, e-mail:
info@zku.org.ua).

Видавець: редакція газети «Бути добру». Газета виходить на російській і
українській мовах першого числа кожного місяця. Переклад матеріалів —
Світлана Анчис.

Надруковано ТОВ «Видавництво «Аспект-Поліграф», 16600,
Чернігівська обл., м. Ніжин, вул. Шевченка, 109 А, тел./факс: (04631)3-11-
08. Зам. 0000000. Тираж 499 экз. Ціна договірна.

Засновник: Всеукраїнська громадська організація «Бути добру» (легалізована методом шляхом повідомлення про її заснування по № 148 від 15.12.2005 г.).
Газета є інформаційним матеріалом даної організації і видається з метою використання її в своїй діяльності. Згідно статті 14 Закону України «Про друковані засоби
масової інформації (пресу) в Україні» розповсюдження даної друкованої інформації здійснюється без державної реєстрації видань.

Редакційна рада: Тетяна Шевченко, Світлана Анчис, Любов Косякова,
Руслан Стеценко, Вячеслав Богданов

**Координати
редакції газети
«Бути добру»**

Поштова адреса: Богданову
Вячеславу (газета «Бути добру»), а/с № 492-В, Київ-1, 01001.
Телефон: 8(050) 968-02-09 (Тетяна), 8(096) 336-46-82 (Світлана).
Веб-сайт газети: gazeta.zku.org.ua, e-mail: gazeta@zku.org.ua

При передрукуванні матеріалів посилання на газету обов'язкове,
розповсюдження вітається. Вся інформація газети дублюється на сайті
gazeta.zku.org.ua. Там же розміщуються статті, що не увійшли до номера газети,
а також повний зміст матеріалів, які були опубліковані в скороченому вигляді.